

Biz Kimiz

– Ahmet TURGUT · 08 Temmuz 2011

Gafletin kollarında kıvrılmış mışıl mışıl
Başlarımız gömülü körkütük uyuyoruz
Ensemizde cinlerin leş kokan nefesleri

Dünya pembe bir rüya her taraf ışıllı ışıllı
Ne gözümüz görüyor ne bir çıt duyuyoruz
Gelse de adım adım sonun ayak sesleri

Gözlerimiz boyalı kulaklarımız sağır
Aklımız bir çıkmazda kendi kendinden kaçak
Çekmiş çoktan üstüne perdesini kalbimiz

Omzumuzda zamanın yükü ağır mı ağır
Ruhumuz nefsimizin ellerinde oyuncak
Ne gün biter bilinmez kendimizle harbimiz

Tutulmuş dışarıdan açılmıyor bir türlü
Sızıyor içeriye aralıklardan ümit
Kapanmış yüzümüze bir hışımla kapılar

Zindan ki benliğimiz kaçılmıyor bir türlü
Her kapının üstünde yosun tutmuş bir kilit
Her kapının ardında kilitli bir kapı var

'Ey insan' sıfatının tek muhatabı bizken
Yüzümüzde beliren umursuz bir hayretle
Varlığından habersiz soruyoruz biz kimiz

Vasfımız bir zerreye hükmetmekten acizken
Aynalara sığmayıp devleşen bir suretle
Sanki hem yeryüzüne hem göklere hakimiz

Kaybolmuş gecelerde çarpıyor sağa sola
Bedenimiz gayesiz öyle harap bitkin ki
Her şeyiyle boşlukta...Ölümüne inziva...

Kurmuş tuzaklarını geçtiğimiz her yola
Öyle kendinden emin öylesine sakın ki
Sermiş yere ağzını yol gözlüyor masiva

Gövdesinden ayrılmış kırılmış bir dal gibi
Rüzgarların önüne savurmuş bizi hayat
Bakışlarımız âmâ çığlıklarımız sessiz

Denizin ortasında mahsur bir sandal gibi
Öyle bir akıntının içindeyiz ki heyhat
Ve öyle yalnız ki çırılçıplak kimsesiz...

ahmet turgut atlık

2011